

[Glistrup]

det fatamorgana at tro, at det nødvendige sociale tiltag, som disse forslag først og fremmest er udtryk for ved at gøre det godt for de tusinde familier, eller hvor meget det var, Socialdemokraterne var kommet til, som virkelig kan gøre en indsats for, at vi får et bedre Danmark at leve i, og som virkelig kan skabe velstand og glæde og lykke for de millioner af danske, kun kan iværksættes, således at de får det godt, når det skal indarbejdes i et system som det, vi har, ved at give sværttilgængelige, tvetydige, nærmest uforståelige regler, som jo præger de lovforslag, som vi behandler, når de skal til at oversættes til virkelighedens sprog.

Derfor er det sørgeligt, at skatteministeren i stedet for at bruge sine kræfter på det, der er det virkelig fornødne, nemlig at sørge for, at skatterne bliver nedsat, forfægter den opfattelse, at man kan forenkler og lave retssikkerhed osv., uden at man først har nedsat skatterne. Har vi først nedsat skatterne, kan man give enkle regler – selvfølgelig de enkleste regler af alt, hvis man totalt afskaffede skatterne. Vi ville virkelig få enkelhed og letforståelighed, hvis vi sagde: I morgen eller i hvert tilfælde om 6-7 år – eller hvor lang tid der nu kræves til det – ophæver vi indkomstskatten. Det er en måde at få tingene gjort enkle på. Men med et skattetryk som det, vi opererer med i øjeblikket, og som, hvis vi skal beregne det nogenlunde rimeligt, ligger noget højere end det, skatteministeren af høflighed over for statsministeren angav i Jyllands-Posten i søndags at det skulle være nede på, må vi affinde os med de ulemper, som hr. Stavad fuldstændig med rette påpegede.

Men o.k., vi må gå på Jorden, selv om den er gloende. Det gør Fremskridtspartiet, og vi stemmer altså ja til de to forslag, som vi håber får en let gang gennem Tinget, men det er jo oraklet fra liste B, der afgør, om det bliver det ene eller det andet. Hr. Lykketoft klamrede sig til noget af det, oraklet sagde, og vi andre må klamre os til noget andet end det, der blev sagt, og så må vi jo i spænding vente på, hvad man skriver i betænkningen til sin tid, for hr. Stavad kan nok så mange gange sige, at dette her er demonstrationsforslag, og Fremskridtspartiet sige, at det er velsignelsesrige forslag – om det er det ene eller det andet, afhænger jo simpelt hen af, hvilken vej det konvenerer den radikale tommelfinger at pege den dag, der skal peges. Vi håber på, at den peger i den rigtige retning.

Glønborg (KRF):

Kristeligt Folkeparti ser noget værdifuldt i, at en virksomhed, som en familie har stået sammen om at drive, også kan fortsætte under denne families ledelse. Vi har i mange år efterlyst lettere vilkår for generationsskiftet, og derfor ser vi også disse to forslag som noget positivt – noget, som kan lette generationsskiftet.

Men vi er enige i de fremførte betragtninger om, at vi ikke kan løse disse problemer isoleret. Vi må se dem i sammenhæng med formueskat og arveafgift, og vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet om disse spørgsmål.

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg nærer almindeligvis dyb respekt for mennesker med meninger, også selv om disse meninger kolliderer med dem, jeg selv har, men for at man kan bevare respekten, kræves det naturligvis, at der også er sandhed bag de holdninger, man har. Hr. Glistrup fra Fremskridtspartiet gav udtryk for, at det var overordentlig vigtigt, hvis man skulle hjælpe syge, fattige og andre betrængte, at man gav ca. 1.000 familier muligheden for gennem øget tilskud af økonomiske midler at få Danmark op at stå. Det kan lyde meget besnærende, men det er ingenlunde nogen rigtig betragtning, hvad vi kan dokumentere med det ene eksempel efter det andet, der viser det modsatte.

Dette Folketing har ned gennem årene sikret kapitalen rige muligheder for at ophobe formuer, som almindelige mennesker ikke kan forestille sig størrelsen af. En af dem, det drejer sig om, er A. P. Møller. Dette selskab har en milliardfortjeneste om året, men til trods for, at det har denne enorme rigdom, der i realiteten er stillet til rådighed i kraft af en gunstig lovgivning, tillader dette foretagende sig at smide danske arbejdere i land og erstatte dem med folk, der er underbetalt på en sådan måde, at det er fuldkommen uanstændigt.

Vi har også oplevet, hvordan andre, der gennem afskrivninger og andet har sikret sig de formuer, som hr. Glistrup påstod skulle være lykken for det danske folk, ansætter udlændinge til at nedlægge gasledninger osv. Vi har såmænd også set, hvordan en tekstilfabrikant i Midtjylland i fjernsynet meddelte, at han lukker sin virksomhed, fordi han kan få arbejdere til at arbejde for sig i Portugal for 6,50 kr. i timen.